

Fra støv til stjerner

Ugens vers

"De indsigtsfulde skal stråle som himmelhvælvingens stråleglans, og de, der førte mange til retfærdigheden, skal stråle som stjernerne for evigt og altid." (Dan 12,3).

Introduktion

Daniels Bog begynder med, at Nebukadnesar invaderer Judæa og fører fanger til Babylon. I kontrast ender Daniels Bog med, at Mikæl står frem for at befri Guds folk fra endetidens Babylon. Og som vi ser hele vejen i Daniels Bog, vil Gud til allersidst sørge for, at alt løser sig til fordel for hans folk.

Som vi også har set, forblev Daniel og hans venner trofaste mod Gud og udviste en uforlignelig visdom midt i landflygtighedens prøvelser og udfordringer. På samme måde vil Guds folk i endetiden også forblive trofaste, når de udsættes for forfølgelse, især i den "trængselstid, som der ikke har været magen til, så længe folkeslag har været til" (Dan 12,1). Ligesom Daniel og hans venner i Babylon vil de have visdom og indsigt. De vil ikke alene erfare visdom som en personlig egenskab, men vil som en følge deraf være engageret i at lede andre til retfærdighed. Nogle vil dø eller blive dræbt, og dermed vende tilbage til støv; men de vil opstå til evigt liv. Som Bibelen siger:

"Mange af dem, der sover i jorden, skal vågne, nogle til evigt liv" (Dan 12,2).

Ugens tekster

- Dan 12
- Rom 8,34
- Luk 10,20
- Rom 8,18; Hebr 2,14-15
- Joh 14,29
- Åb 11,3

Mikael, vores fyrste

Dan 12,1

Hvem ændrer historiens gang i endetiden? Hvordan hjælper Rom 8,34 og Hebr 7,25 os til at forstå, hvad denne tekst betyder?

Indtil nu er hvert eneste kapitel i Daniels Bog begyndt med at nævne en hedensk nations hersker. Daniel 12 begynder også med en hersker, men i modsætning til alle de andre kapitler er denne hersker en guddommelig fyrste, som fremstår for at frelse Guds folk fra dets fjender.

Som vi så i vores studium af Daniel 10, er Mikael det samme himmelske væsen, som viste sig for Daniel ved floden Tigris. Der blev han fremstillet som den himmelske repræsentant for Guds folk. Andre steder i Daniels Bog fremstår han som Menneskesønnen (Dan 7), fyrste over hæren (Dan 8) og Messias – den salvede fyrste (Dan 9). Mikael, hvis navn betyder "hvem er som Gud?" er altså ingen anden end Jesus selv.

Det er vigtigt at bemærke tidspunktet for Mikael's indgriben. Ifølge Dan 12,1 sker det "på den tid". Dette udtryk henviser til den tid, der netop er blevet omtalt i Dan 11,40-45. Det er den periode, der strækker sig fra pavedømmets fald i 1798 indtil opstandelsen ved tidens ende (Dan 12,2).

Vi kan uddrage to vigtige sider ved Mikael's gerning ud fra udsagnsordet "fremstår", som benyttes i Dan 12,1 for at beskrive hans handlinger. For det første svarer ordet "fremstår" til, at konger fremstår for at besejre og herske. Udsagnsordet har først og fremmest en militær sammenhæng. Det viser, at Mikael handler som en militær leder, der beskytter sit folk og leder dem på en særlig måde i de sidste faser af den store strid.

For det andet peger ordet "fremstår" også til en domshandling. Mikael fremstår for at optræde som forsvarer ved den himmelske domsstol. Som Menneskesøn træder han frem for den gamle af dage for at repræsentere Guds folk i den undersøgende dom (Dan 7,9-14). At Mikael fremstår, fremhæver altså den militære og juridiske side af hans gerning. Han har med andre ord fået magt til at besejre Guds fjender og myndighed til at repræsentere Guds folk i den himmelske domsscene.

Hvad betyder det, at Mikael fremstår på vores vegne, også nu? Hvilket håb giver det os syndere?

Til at tænke over

Indskrevet i bogen

Dan 12,1

Hvad betyder det at være "indskrevet i bogen"?

Den tid, hvor Mikael fremstår, er også beskrevet som en trængselstid, der ikke har været magen til. Dette falder sammen med, at Guds Ånd vil blive trukket væk fra den oprørske menneskehed. Dernæst vil de syv sidste plager, som udtrykker Guds vrede over folkene, blive tømt ud over endetidens Babylon (Åb 16; Åb 18,20-24), og mørkets magter vil blive sluppet løs over verden. Ellen White skriver om den tid: "Satan vil da styrte jordens beboere ud i én stor endelig strid. Når Guds engle holder op med at styre de voldsomme, menneskelige lidenskaber, vil alle stridens elementer blive sluppet løs. Hele verden rives med i en ødelæggelse langt værre end den, der overgik det gamle Jerusalem" (*Mod en bedre fremtid*, s. 497).

Men Guds folk vil blive befriet i denne forfærdelige periode; for i den undersøgende dom i himlen er de blevet retfærdiggjort af Jesus, den himmelske ypperstepræst, og deres navne er indskrevet i bogen.

For at forstå betydningen af den bog, bør vi huske, at Bibelen omtaler to slags himmelske bøger. Den ene indeholder navnene på dem, der tilhører Herren og nogle gange omtales som livets bog (2 Mos 32,32; Luk 10,20; Sl 69,29; Fil 4,3; Åb 17,8).

I tillæg til livets bog omtaler Bibelen bøger, der indeholder menneskenes gerninger (Sl 56,9; Mal 3,16; Es 65,6). Disse bøger benyttes ved den himmelske domstol for at afgøre hvert menneskes overgivelse til Gud. Det er himmelske optegnelser, "databaser", som indeholder hvert eneste menneskes navn og gerninger. Nogle bryder sig ikke om tanken om, at deres navn og især deres gerninger er nedskrevet i himlen. Men når vi overgiver vores liv til Kristus, bliver vores navn indskrevet i livets bog, og vores dårlige gerninger slettes i dommen. Disse himmelske optegnelser giver juridiske beviser over for hele universet om, at vi tilhører Jesus og derfor har ret til at blive beskyttet i trængselstiden.

Hvorfor er det kun Kristi retfærdighed, som bliver tilregnet os, der giver grundlag for vores håb om at blive fundet "indskrevet i bogen"? Del dit svar med klassen på sabbatten.

Til at tænke over

Opstandelsen

Dan 12,2-3

Hvilken begivenhed tales der om i disse vers? Hvorfor er denne begivenhed så vigtig for os, når vi tænker på, hvordan vi opfatter døden?

Daniels Bog kommer med den måske mest tydelige henvisning til den kommende opstandelse i Det Gamle Testamente. Når vi reflekterer over denne tekst, kan vi lære nogle meget vigtige sandheder. For det første indikerer billedet med søvn, at der ikke bor en udødelig sjæl i menneskenes krop. Mennesket er en udelelig helhed med krop, sind og ånd. Når et menneske dør, ophører det med at eksistere og har ingen bevidsthed før opstandelsen. For det andet peger teksten på den kommende opstandelse som en genoprettelse af det, der sker som en følge af synd. Udtrykket "i jorden" i Dan 12,2 siger egentlig på originalsproget "jord af støv". Denne usædvanlige ordstilling peger tilbage til 1 Mos 3,19, som er det eneste andet sted, hvor ordet "jord" går forud for ordet "støv". Det antyder, at den dødserklæring, der blev udtalt ved Adams fald, vil blive ændret og døden vil ikke længere herske. Paulus siger: "Døden er opslugt og besejret" (1 Kor 15,54).

Rom 8,18
Hebr 2,14-15

Hvad er grunden til, at vi ikke behøver at være bange for døden?

Død ødelægger og afslutter alt her i verden. Men vi har et løfte om, at døden ikke får det sidste ord for de trofaste troende. Døden er en besejret fjende. Da Kristus brød dødens lænker og opstod fra graven, gav han døden dødsstødet. Derfor kan vi nu se ud over dødens midlertidige virkelighed til den endelige virkelighed og det evige liv, vi modtager fra Gud i Kristus. Fordi Mikael fremstår (Dan 12,1) vil de, som tilhører ham, også opstå. De vil stå op af jorden og stråle som stjerner i al evighed.

Til at
tænke over

Hvordan kan vi, midt i livets kampe og smerte, finde håb og trøst i løftet om en opstandelse til sidst? Hvorfor betyder alt andet egentlig ikke noget?

Den forseglede bog

Dan 12,4
Joh 14,29

Hvorfor skulle Daniels Bog være forseglet indtil endetiden?

Ved afslutningen af den sidste store del af bogen (Dan 10,1-12,4) får profeten befaling om at forsegle bogen indtil endetiden. Samtidigt forudsiger englen, at "mange skal flakke om, men kundskaben skal blive stor" (Dan 12,4). Selv om nogle, der har studeret Daniel, tager dette som en forudsigelse om videnskabelig fremgang, som også kunne være tilfældet, synes sammenhængen at antyde, at udtrykket oversat med "flakke om" henviser til et grundigt studium af Daniels Bog i sig selv. Når vi ser tilbage på historien, opdager vi, at Daniel i mange århundreder forblev et ukendt stykke litteratur. Den har muligvis været kendt og studeret nogle steder, men nogle af dens hovedlærdomme og profetier forblev hemmelige. Det gælder fx profetierne om renselsen af den himmelske helligdom, dommen, det lille horns identitet og gerninger, samt tidsrammen for disse profetier. Disse ting var langt fra tydelige.

Men fra den protestantiske reformation og fremefter begyndte flere og flere at studere Daniels Bog. Dog er det kun i endetiden, at bogen endelig er blevet helt åben og dens indhold fuldt ud fortolket. Ellen White bemærker: "Efter 1798 er seglet på Daniels Bog blevet brudt, kendskabet til profetierne er øget, og mange har forkyndt det alvorfulde budskab om dommens nærhed" (*Mod en bedre fremtid*, s. 287).

"Ved slutningen af det 18. århundrede og begyndelsen af det 19. århundrede blev en ny interesse for profetierne i Daniels Bog og Åbenbaringsbogen vækket i meget forskellige dele af verden. Studiet af disse profetier førte til udbredt tro på, at Jesu andet komme var nær. Mange fortolkere i England, Joseph Wolff i Mellemøsten, Manuel Lacunza i Sydamerika og William Miller i USA sammen med en stor skare af andre, der studerede profetierne, erklærede på baggrund af deres studier af profetierne i Daniels Bog, at Jesu genkomst var nært forestående. I dag er denne overbevisning blevet drivkraften bag en verdensomspændende bevægelse" (*The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, 4. bind, s. 879).

Tænk over den store fordel, vi har i dag, hvor vi kan se tilbage på verdenshistorien og se opfyldelsen af disse historiske profetier i Daniels Bog. Tænk over, hvordan det kan hjælpe os til at have tillid til alle Guds løfter?

Til at
tænke over

Ventetiden

Dan 12,5-13

Hvordan ender bogen?

Det er interessant, at den sidste scene i bogen finder sted ved "floden" eller Tigris, som var stedet, hvor Daniel fik sit sidste store syn (Dan 10,4). Men det hebraiske ord, som bruges her, er ikke det almindelige ord for "flod", men udtrykket ye'or, som normalt angiver floden Nilen. Det minder os om udgangen af Egypten og viser, at på samme måde, som Herren reddede Israel ud fra Egypten, vil han også redde sit folk i endetiden.

Der gives tre profetiske tidsperioder. Den første "en tid, to tider og en halv tid", besvarer spørgsmålet "Hvor længe varer det, før disse underfulde begivenheder får ende?" (Dan 12,6). Ordet "underfulde" henviser til de ting, der er blevet vist i synet i Daniel 11, som er en uddybelse af Daniel 7 og 8. Helt præcist blev denne tidsperiode nævnt i Dan 7,25 og senere i Åb 11,3; Åb 12,6.14 og Åb 13,5. Den svarer også til de 1260 år med paveligt herredømme, som strakte sig fra 538 til 1798 e.Kr. og Dan 11,32-35 henviser til den samme forfølgelse uden at nævne periodens varighed.

De to andre tidsperioder, 1290 og 1335 dage, besvarer spørgsmålet "Herre, hvad skal dette ende med?" som Daniel selv stillede til manden i linnedragten. Begge begynder med afskaffelsen af "det daglige offer" og opstillingen af "Ødelæggelsens Vederstyggelighed." I vores studium af Daniel 8 lærte vi, at "det daglige offer" henviser til Kristi kontinuerlige forbøn, som blev erstattet med et falsk tilbedelsessystem. Denne profetiske periode starter altså i 508 e.Kr., hvor Clovis, den franske konge, gik over til den katolske tro. Denne vigtige begivenhed banede vejen for en union mellem kirke og stat, som varede ved i hele Middelalderen. De 1290 dage endte altså i 1798, da paven blev arresteret under den franske kejser Napoleons herredømme. De 1335 dage, den sidste profetiske periode, som omtales i Daniels Bog, endte i 1843. Det var på det tidspunkt, at Millerbevægelsen opstod med et fornyet studium af bibelske profetier. Det var en tid, hvor man ventede og håbede på, at Jesus snart kom igen.

Til at
tænke over

I hele Daniels Bog har vi set to ting: forfølgelse af Guds folk, og at Guds folk til sidst bliver retfærdiggjort og frelst. Hvordan kan det hjælpe os til at forblive trofaste, uanset, hvilke prøvelser vi møder lige nu?

Til videre studium

"Profetierne skildrer en række begivenheder, der fører frem til dommens begyndelse. Dette gælder navnlig Daniels Bog. Men Daniel fik besked om, at 'ordene holdes skjult og er forseglede indtil endens tid.' Det var først ved endens tid, der kunne forkyndes et budskab om dommen, baseret på en opfyldelse af disse profetier. Men profeten siger, at ved endens tid skal mange granske og 'kundskaben skal blive stor' (Dan 12,4).

Apostlen Paulus advarede menigheden mod at vente Kristi genkomst i hans levetid. 'Først skal nemlig frafaldet komme og lovløshedens menneske åbenbares' (2 Thess 2,3). Vi kan først vente Herrens genkomst efter det store frafald og 'lovløshedens menneskes' lange herredømme. 'Lovløshedens menneske', der også kaldes 'lovløshedens hemmelighed', 'fortabelsens søn' og 'den lovløse', er en betegnelse for pavedømmet, der – som forudsagt i profetierne – skulle bevare sin overhøjhed i 1260 år. Denne periode sluttede i 1798. Før kunne Kristi komme ikke finde sted. Paulus' advarsel spænder altså over hele den kristne tidsalder frem til 1798. Det er på denne side af dette år, budskabet om Kristi andet komme skal forkyndes" (Ellen White, *Mod en bedre fremtid*, s. 287).

Spørgsmål til
drøftelse

- 1. Hvilken fare er der forbundet med at sætte datoer for fremtidige endetidsbegivenheder? Hvad sker der med manges tro, når sådanne forudsigelser ikke går i opfyldelse? Hvilke vigtige profetiske principper finder vi i Jesu ord i Joh 14,29, som bør hjælpe os til at forstå, hvordan vi skal bruge profetier til vores åndelige fordel og undgå den fælde at fremkomme med eller tro på falske forudsigelser?**
- 2. Vi lever i en tidsalder med øjeblikkelig kommunikation og fantastiske videnskabelige fremstød. Gør disse opfindelser og denne udvikling det lettere eller mere vanskeligt at forestille sig, at der kommer "en trængselstid, som der ikke har været magen til"?**
- 3. Drøft sammen i klassen jeres svar på spørgsmålet i mandagsafsnittet om, hvorfor evangeliet, den store sandhed om Kristi retfærdighed, er vores eneste håb for at blive fundet "indskrevet i bogen".**

